

25 Νοεμβρίου 2018

Αρχιμ. Δανιήλ Ψωίνος: Η διδαχή του Αγίου Παϊσίου άγγιζε την ανθρώπινη καρδιά

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Θέλησε να μιμηθεί το παράδειγμα του Χριστού. Και όπως Εκείνος απλά και απέριττα, με παραβολές, δηλαδή απλές ιστορίες, μίλησε στον κόσμο, έτσι κι ο Άγιος με απλά, αλλά βαθιά θεολογικά λόγια μίλησε στον άνθρωπο.

Την δεύτερη κατά σειρά ομιλία του με θέμα: «Μαθητεία στον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη: Μία μικρή προσέγγιση στην απλοϊκή διδασκαλία του», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψωίνος, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 21 Νοεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Ξεκινώντας σημείωσε πως ο Άγιος Παΐσιος, εκτός των άλλων χαρισμάτων με τα οποία ήταν προικισμένος από την χάρη του Θεού, είχε και αυτό της διδασκαλίας, της διδαχής.

Όποιος τον πλησίαζε, έφευγε γεμάτος, έχοντας πάρει απάντηση στα ερωτήματα του.

Η διδασκαλία του Αγίου ήταν απλοϊκή, τόνισε ο π. Δανιήλ. Έκανε την διδαχή του με τέτοιο τρόπο, ώστε να γίνεται αντιληπτή ακόμη κι από ένα μικρό παιδί, ή από τον άνθρωπο που δεν γνωρίζει βασικά πράγματα θεολογίας, εκκλησιαστικής και πνευματικής ζωής.

«Με την διδαχή του και τον λόγο του, γινόταν νυμφαγωγός πολλών ανθρώπων, πολλών καρδιών κι πολλών ψυχών προς τον Χριστό.

Η διδαχή του άγγιζε την ανθρώπινη καρδιά, συγκινούσε και οδηγούσε πολλές φορές τον άνθρωπο που ήταν δεκτικός αυτής της διδασκαλίας, στην μετάνοια, στην αλλαγή της ζωής του και στο να ζήσει πλέον κοντά στον Θεό.

Αυτή η απλοϊκή του διδασκαλία ήταν γεμάτη υψηλών νοημάτων και βαθιάς θεολογίας.»

Χρησιμοποιούσε τον απλό λόγο για να γίνει κατανοητός από τους άλλους. Διότι πίστευε βαθιά μέσα του πως ο λόγος του Θεού έχει αξία και ενεργεί, όταν ο άλλος τον κατανοεί.

Η διδαχή του Αγίου απευθυνόταν στο τώρα, στο σήμερα και τις ανάγκες εκείνου του ανθρώπου που προσπαθούσε να εκμαιεύσει τον θεϊκό λόγο από τον όσιο Πατέρα της Εκκλησίας μας.

Ο απλοϊκός του λόγος, συνέχισε ο π. Δανιήλ, χρησιμοποιούσε και δανειζόταν παραδείγματα απ' την καθημερινότητα. Μετερχόταν πανέμορφες εικόνες και ισχυρές παρομοιώσεις.

Και μέσα από όλα αυτά τα σχήματα του λόγου, προσέφερε στον άνθρωπο τον Λόγο, δηλαδή τον Χριστό.

«Θέλησε να μιμηθεί το παράδειγμα του Χριστού. Και όπως Εκείνος απλά και απέριττα, με παραβολές, δηλαδή απλές ιστορίες, μίλησε στον κόσμο, έτσι κι ο Άγιος με απλά, αλλά βαθιά θεολογικά λόγια μίλησε στον άνθρωπο.»

Θεωρούσε ο Άγιος πως το έργο της προσευχής, είναι βασικό έργο κάθε χριστιανού.

Δε νοείται χριστιανός, ο οποίος δεν προσεύχεται.

Μας λέει επίσης ο Άγιος ότι η προσευχή μας πρέπει να διευρυνθεί και να φτάσει να αγκαλιάζει και τους άλλους. Και συνιστούσε την συνεχή, την αδιάλειπτη προσευχή.

Επίσης η προσευχή μας πρέπει να επεκτείνεται και στους κεκοιμημένους, οι οποίοι περιμένουν εναγωνίως και έχουν ανάγκη τις προσευχές μας, όπως οι φυλακισμένοι την επίσκεψη μας.

Ο άνθρωπος της προσευχής χαριτώνεται από τον Θεό, ενδυναμώνεται, φωτίζεται από Αυτόν και καθιστά τον εαυτό του, δοχείο του Παναγίου Πνεύματος.

Τεκμήριο για την γνησιότητα της πνευματικής μας κατάστασης, σύμφωνα με τον Άγιο, είναι το να είμαστε αυστηροί με τον εαυτό μας και επιεικείς με τους άλλους.

«Να οικονομούμε επίσης τους άλλους, για να οικονομεί κι εμάς ο Θεός. Οι άνθρωποι του Θεού, παρακινούν σε πραγματική μετάνοια τον άλλον, δεν τον απελπίζουν.

Είμαστε υποχρεωμένοι, τον πόνο του άλλου να τον κάνουμε δικό μας πόνο, όπως έπραττε κι εκείνος.»

Η καρδιά μας έχει πολύ μεγάλη δύναμη κι όλη η επιθυμητική της δύναμη πρέπει να διοχετευθεί στην πνευματική ζωή. Τότε μόνο θα πλημμυρίσει από χαρά, όταν κάνει κάτι όχι γιατί πρέπει, αλλά από φιλότιμο. Τους χριστιανούς πρέπει να τους διακρίνει η πνευματική λεβεντιά και αρχοντιά.

Εμείς πολλές φορές αφιερώνουμε την καρδιά μας, όχι προς τον Θεό, αλλά προς κάτι άλλο. Τότε η καρδιά μας ζει μέσα στη στενοχώρια, δηλαδή σε στενό χώρο, αφού δίνοντας την καρδιά μας κάπου αλλού, την περιορίζουμε σε κάτι πολύ στενό και κλειστό.

Στην αρχή της πνευματικής μας ζωής χρειάζεται προσευχή, λίγη μελέτη, πολύ παρακολούθηση του εαυτού μας και επιτήρηση των λογισμών μας.

Χαρακτηριστικά της αληθινής μετάνοιας είναι να αισθανόμαστε μέσα μας την αθλιότητα μας, να αισθανόμαστε έντονη την παρηγοριά και την ελπίδα που προέρχεται από το έλεος του Θεού και να μην βρίσκεται μέσα μας ίχνος άγχους.

Ο π. Δανιήλ ανέφερε ακόμη παραδείγματα από λόγους του Αγίου για τους νέους, τα νέα ζευγάρια και την οικογένεια.

Και ολοκλήρωσε με τον ακόλουθο λόγο του Αγίου Παΐσιου:

«Όσο ενώνεται κανείς με τον Χριστό, δεν φοβάται τίποτα. Η παρουσία του Χριστού στη ζωή του, του δίνει όλα εκείνα τα απαραίτητα εφόδια και την δύναμη να μπορέσει να συνεχίσει την πορεία του και τον αγώνα του.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την ομιλία μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: